

## μαρτύριο

**μαρτύριο, το**, ουσ. [<αρχ. μαρτύριον], το μαρτύριο· η οποιαδήποτε μεγάλη ψυχική ή σωματική ταλαιπωρία που υφίσταται κάποιος: «το μαρτύριο της ζήλιας || το μαρτύριο της δίψας || το μαρτύριο της πείνας || έχει τόση κίνηση κάθε πρωί στους δρόμους, που είναι μαρτύριο για μένα μέχρι να φτάσω στη δουλειά μου». (Λαϊκό τραγούδι: μες τη ζωή μου τη διπλή ζητώ μια λύση, γιατί 'ναι άβυσσος ο δρόμος που τραβώ, είναι **μαρτύριο** να σ' αγκαλιάζει άλλος και γω για άλλονε, για άλλον, λαχταρώ)·

- έγινε η ζωή μου μαρτύριο, βλ. λ. ζωή·
- η οδός του μαρτυρίου, βλ. λ. [οδός](#)·
- κρατώ το σταυρό του μαρτυρίου, βλ. λ. [σταυρός](#)·
- ο σταυρός του μαρτυρίου, βλ. λ. [σταυρός](#)·
- σηκώνω το σταυρό του μαρτυρίου, βλ. λ. [σταυρός](#)·
- του 'κανα τη ζωή μαρτύριο, βλ. λ. [μαρτύριο](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας